

UWAGI

do materiału pt. „Polityka Energetyczna Polski do 2030 roku, projekt wersja 3.1”

Jako urząd kompetentny w sprawach bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej (bjior) z zadowoleniem przyjmujemy zdecydowane potraktowanie problemu powrotu Polski do programu energetyki jądrowej. Stosowane obecnie w energetyce jądrowej technologie można uznać za wystarczająco dojrzałe i bezpieczne, a elektrownie jądrowe za obiekty pozwalające na zapewnienie podniesienia poziomu bezpieczeństwa energetycznego kraju i zahamowanie wzrostu emisji gazów cieplarnianych.

Analizując przedstawiony w „Polityce energetycznej Polski do roku 2030” materiał należy wyrazić zdziwienie, że autorzy w czasie jego przygotowania nie zasięgaliby opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki. Wydaje się, że opinia taka pozwoliłaby na pełniejsze rozpatrzenie i zdefiniowanie przedsięwzięć i zadań niezbędnych do przygotowania programu jądrowego w Polsce a następnie jego wdrożenie. Wyraźnym brakiem dokumentu jest nieumieszczenie w nim propozycji ramowego harmonogramu poszczególnych działań.

Poniżej przedstawiamy uwagi szczegółowe do przedłożonego projektu „Polityki energetycznej Polski do roku 2030”, wersja 3.1, z podziałem na „część opisową” i „działania wykonawcze”. Jednocześnie pragniemy zauważyć, że podstawą redakcji naszych uwag są zagadnienia zawarte w załączonym materiale („Przesłanki postępowania w przypadku uruchamiania programu energetyki jądrowej”), zaczerpniętym z opracowań międzynarodowych (przede wszystkim Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej).

Uwagi szczegółowe

„Część opisowa”

Rozdział „Priorytet 5.4.3. Rozwój energetyki jądrowej w Polsce”:

L.p.	Dotyczy	Działanie/Proponowany tekst	Uzasadnienie
1.	Str. 34, ostatni akapit punktu <u>Emisje CO₂</u>	Przedostatnie zdanie zakończyć po słowach „...gazów cieplarnianych”. ostatnie zdanie skreślić	Punkt ten dotyczy emisji CO ₂ , a nie wpływu promieniowania na środowisko. Cały akapit w obecnym brzmieniu jest powtórzony w punkcie 5.4.3 na stronie 56
2.	Str. 56, akapit drugi	Słowo „lokalizacyjnych” zastąpić słowem „geopolitycznych”	Chodzi zapewne o położenie Polski
3.	str. 56, akapit czwarty	W przedostatnim zdaniu zamiast „promieniowania radioaktywnego” użyć „zanieczyszczeń promieniotwórczych”	Zdanie dotyczy emisji
4.	Str. 56, akapit 5	„Rozwój energetyki jądrowej ...	W pozostałej części dokumentu używa się terminu energetyka jądrowa a nie atomowa
5.	Str. 56. ostatni akapit	Akapit proponujemy skreślić (patrz także uwaga nr 9)	Tekst akapitu proponujemy wykorzystać dalej.
6.	Str. 57, akapit pierwszy, trzecie zdanie i dalsze	Proponujemy następującą redakcję „...obecnie wdrażane nowe technologie III generacji są oparte na koncepcjach Reaktory tej generacji” W ostatnim zdaniu skreślić „i skraplania”	- W tekście czytamy, że „obecnie wdrażane nowe technologie III i IV generacji są oparte na” ltd. To nie jest prawdziwe stwierdzenie. Obecnie rozpoczęło się wdrażanie reaktorów energetycznych III generacji, natomiast prace nad reaktorami IV generacji pozostają

			<p>nadal na etapie badań. Można mieć nadzieję, że reaktory takie będą oferowane w czwartej lub piątej dekadzie bieżącego stulecia. Wyjątkiem może być reaktor wysokotemperaturowy z rdzeniem „złożowym”, chłodzony helem (Pebble Bed Modular Reactor), który niektórzy zaliczają do reaktorów IV generacji. Po uzyskaniu wystarczających doświadczeń z budowy i eksploatacji tego reaktora w RPA można spodziewać się szerszego udostępnienia tej technologii wcześniej, ale raczej nie wcześniej niż z końcem trzeciej dekady XXI wieku. [Ew. szersze informacje o reaktorach tzw. IV generacji (reaktor prędko chłodzony gazem, sodem lub ołowiem, reaktor bardzo wysoko temperaturowy chłodzony helem, reaktor chłodzony wodą o parametrach nakrytycznych, reaktor ze stopionymi solami), o bezpieczeństwie których jeszcze niewiele wiadomo, można podać w odnośniku na dole strony].</p>
7.	Str. 57, akapit drugi	<p>Proponowany tekst: „Ważnym zagadnieniem do rozwiązania jest postępowanie z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym. W Polsce konieczne jest zlokalizowanie i wybudowanie składowiska odpadów promieniotwórczych nisko i średnioaktywnych. Obecnie eksploatowane składowisko nie jest przystosowane do składowania odpadów z energetyki jądrowej i będzie musiało być wkrótce zamknięte z powodu wypełnienia. W porównaniu z elektrownią węglową elektrownia jądrowa wytwarza niewiele odpadów (30 m³ zestalonych odpadów średnioaktywnych i 50 m³ zestalonych odpadów niskoaktywnych na 1 TWh wytworzonej energii elektrycznej). Większe ilości odpadów powstają w procesie likwidacji elektrowni (ok. 9000 m³ odpadów niskoaktywnych i 1000 m³ odpadów średnioaktywnych)”</p>	<p>Odpady promieniotwórcze nisko i średnio-aktywne, powstające w czasie eksploatacji reaktora, to nie tylko „używane fartuchy i odzież ochronna” oraz niewielkie ilości wody z obiegu chłodzenia reaktora. Takie stwierdzenie wyraźnie lekceważy problem odpadów, nawet tych nisko i średnio-aktywnych. Już po wybudowaniu pierwszej elektrowni jądrowej ich ilości wielokrotnie przekroczą ilości obecnie zagospodarowywanych rocznie w Polsce odpadów „instytucjonalnych” (z medycyny, przemysłu i nauki) w Krajowym Składowisku Odpadów promieniotwórczych KSOP w Różanie, i to nie tylko w trakcie likwidacji czy awarii reaktora, ale też i jego bezawaryjnej eksploatacji.</p>
8.	Str. 57, akapit trzeci	<p>Proponowany tekst: „Wypalone paliwo jądrowe w przypadku jego składowania zaliczane jest do odpadów wysokoaktywnych. Początkowa wysoka aktywność wypalonego paliwa i generowanie ciepła stwarzają konieczność stosownego magazynowania okresowego w przechowalnikach wodnych przed ich ostatecznym składowaniem lub przerobem. Po okresie przechowywania „mokrego”, wypalone paliwo może być czasowo przechowywane w suchych</p>	<p>Prawdą jest natomiast, że szczególnie ważne jest zagospodarowanie wypalonego paliwa jądrowego, pomimo możliwości jego czasowego magazynowania w przechowalnikach mokrych, a następnie suchych, na terenie elektrowni, przez okres nawet 50 – 60 lat, lub pomimo możliwości jego przerobu po krótszym okresie chłodzenia. Niezwykle ważnym zagadnieniem jest więc co najmniej</p>

		<p>przechowalnikach. Wypalone paliwo jądrowe podczas całego procesu postępowania z nim wymaga odpowiedniego zabezpieczenia fizycznego wynikającego z zagrożenia związanego z możliwością użycia go do produkcji materiałów istotnych z punktu widzenia militarnego oraz podpisanych przez Polskę konwencji. W sytuacji gdy na świecie wzrasta zapotrzebowanie na uran wydaje się niecelowe bezpośrednio składowanie wypalonego paliwa jądrowego. Odpady wysokoaktywne i długożyciowe (wypalone paliwo jądrowe lub odpady powstałe z jego przerobu) muszą być składowane w głębokich formacjach geologicznych. Ze względu na długi okres - rzędu tysięcy lat – połowicznego rozpadu (czas, w którym aktywność zmniejsza się do połowy aktywności początkowej) niektórych substancji promieniotwórczych zawartych w tych odpadach sposób składowania powinien zapewniać skuteczne ich izolowanie od biosfery w czasie mierzonym w skali geologicznej. Ze względu na czasochłonność (nawet kilkadziesiąt lat) procesu lokalizacji składowiska głębokiego prace z tym związane należy (z różnym natężeniem) prowadzić od momentu uruchomienia programu jądrowego.”</p>	<p>równoczesne z budową pierwszej elektrowni jądrowej w Polsce zbudowanie nowego składowiska powierzchniowego lub przypowierzchniowego (dla odpadów nisko i średnio-aktywnych), jak również podjęcie kroków zmierzających do budowy głębokiego składowiska geologicznego dla odpadów wysokoaktywnych i długożyciowych (które zresztą już w Polsce istnieją, tymczasowo magazynowane w Świerku i w Różanie). Należy przy tym pamiętać, że żadne państwo w Europie nie przyjmuje do ostatecznego składowania odpadów promieniotwórczych pochodzących spoza jego terytorium.</p>
9.	Str. 57, ostatnie zdanie	<p>Przed ostatnim akapitem proponuje się dopisać następujący tekst: „Decyzja o wdrożeniu, bądź nie energetyki jądrowej musi być poprzedzona rzetelnymi analizami ekonomicznymi, ekologicznymi i społecznymi uzasadniającymi konieczność i określającymi warunki rozwoju tej technologii w Polsce w sposób bezpieczny, czysty ekologicznie i ekonomicznie konkurencyjny wobec innych technologii. Analizy te powinien zlecić międzyresortowy zespół składający się z przedstawicieli MG, MŚ, MZ, MF, MSZ, PAA. Dopiero od wyniku tych analiz należy uzależnić rozpoczęcie bądź nie programu jądrowego. Czynniki jakie należy wziąć pod uwagę przed podjęciem decyzji, to m.in.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) długoterminowa strategia energetyczna, 2) wymagania finansowe, 3) infrastruktura, w tym uregulowania w zakresie bjiór, 4) polityka i zobowiązania rządu, 5) koordynacja międzyorganizacyjna, 6) rozwój siły roboczej, 7) prawne ramy przedsięwzięcia, 8) informacja i akceptacja społeczna, 9) zewnętrzna pomoc techniczna, 10) zgodność z umowami międzynarodowymi. 	

		Decyzja Parlamentu lub Rady Ministrów o przystąpieniu do wdrażania programu jądrowego.”	
--	--	---	--

„Działania wykonawcze”:

- Działanie 5.4.3.1 :

Państwowa Agencja Atomistyki jest urzędem wspomagającym działanie Prezesa PAA – centralnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej. Jego zadania, określone w ustawie Prawo atomowe i aktach niższego rzędu na niej opartych, wynikają z zobowiązań Polski określonych w międzynarodowych konwencjach i układach, z których należy przede wszystkim wymienić układ o Nierozprzestrzenianiu Broni Jądrowych (NPT) oraz Konwencję Bezpieczeństwa Jądrowego. Przystępując do międzynarodowego systemu prawnego w tej dziedzinie Polska między innymi zobowiązała się, że tworzy organ „dozoru jądrowego” niezależny od administracji związanej z wykorzystaniem technologii jądrowych dla celów gospodarczych. Popierając zatem generalnie utworzenie w strukturach Ministerstwa Gospodarki komórki (biura, agencji, pełnomocnika Ministra czy Departamentu Energii Jądrowej MG) zajmującej się w imieniu Ministra koordynowaniem jego zadań związanych z programem energetyki jądrowej w Polsce (wynika to z ustawy o działach administracji rządowej przypisującej ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wykorzystanie energii atomowej na potrzeby społeczno – gospodarcze kraju), należy wyraźnie stwierdzić, że nie może to być ani w całości, ani w części (bez „wydzielonych z niej Departamentów Dozorowych”) Państwowa Agencja Atomistyki. Nie pragniemy tu rozstrzygać o ostatecznej formie czy nazwie tej komórki (w strukturach MG), w związku z czym w dalszej części niniejszego materiału stosowane jest w jej miejsce określenie – Minister właściwy ds. gospodarki, zwłaszcza, że chodzi tu nie o jednostkę administracyjną, ale o „organ” odpowiedzialny itd. Można przy tym zaznaczyć, że wszystkie obecnie istniejące w PAA Departamenty mają albo charakter „dozorowy” bezpośrednio - Departament Nadzoru Zastosowań Promieniowania Jonizującego, Departament Bezpieczeństwa Jądrowego i Radiacyjnego oraz Centrum do spraw Zdarzeń Radiacyjnych, albo pośrednio - Departament Nauki, Szkolenia i Informacji Społecznej (między innymi nadzorujący szkolenie i autoryzowanie przez Prezesa PAA inspektorów ochrony radiologicznej i inspektorów dozoru jądrowego, redagowanie tak zwanych „informacji wyprzedzających” i informacji wynikających ze zdarzeń radiacyjnych), Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej (zagadnienia udziału Polski w europejskim i światowym systemie bezpieczeństwa jądrowego, nieprolifracji, ewidencji i ochrony fizycznej materiałów jądrowych itp.) i Departament Prawny (poza działalnością legislacyjną – wspieranie prawne krajowej i międzynarodowej działalności dozоровей inspektorów PAA), albo - pomocniczy wobec tych Departamentów (Departament Ekonomiczno – Budżetowy i Biuro Dyrektora Generalnego). Czy te komórki pomocnicze miałyby stanowić rdzeń jednostki powoływanej do życia w Ministerstwie Gospodarki? Warto przy tym podkreślić, że rola Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki jako naczelnego organu dozoru jądrowego jest mocno zakorzeniona w świadomości społecznej, a także w świadomości współpracujących organów dozoru jądrowego i organizacji międzynarodowych (na gruncie umów międzynarodowych, przepisów MAEA, a przede wszystkim aktów prawa wspólnotowego). Nadanie nazwy „Prezes Państwowej Agencji Atomistyki” organowi (komórce podległej ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, związanej z promowaniem energetyki jądrowej, a więc realizującej zadania, których wykonywania dotąd zabrania PAA prawo międzynarodowe), z równoczesnym tworzeniem nowego organu dozoru jądrowego mającego wykonywać zadania, z którymi dotychczas świetnie sobie radzi PAA, wydaje się być całkowicie irracjonalne.

Proponowana podległość służby dozoru jądrowego Prezesowi Rady Ministrów nie może oznaczać, że zezwolenia na budowę, eksploatację itp. obiektów jądrowych wydaje Premier! Prezes Rady Ministrów (sejm, prezydent) winien nadzorować działanie kompetentnego w tym zakresie organu, nie mającego charakteru elementu w politycznej strukturze państwa, ale nie może go zastępować! Czy Prezes Rady Ministrów ma akceptować parametry techniczne wszystkich elementów – spawów, zaworów itd., budowanej czy eksploatowanej elektrowni? „Certyfikat bezpieczeństwa standardowego bloku” (wg projektu – też nadawany przez Premiera), prawdopodobnie ma oznaczać zgodność wnoszonej inwestycji z uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym wymogami stawianymi przez odbiorców, czyli też czynność nie polityczną, ale wybitnie techniczną.

Propozycja zgodnie z którą zezwolenia na obiekty jądrowe wydawałby Prezes Rady Ministrów, budzi wątpliwości z punktu widzenia zgodności z prawem międzynarodowym. Zgodnie z art. 8 ust. 2 Konwencji bezpieczeństwa jądrowego sporządzonej w Wiedniu dnia 20 września 1994 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 42, poz. 262) każde z Państw – Stron Konwencji jest zobowiązane podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia skutecznego rozdzielenia funkcji organu nadzorującego od funkcji dowolnego innego organu lub organizacji, dotyczących promocji lub wykorzystywania energii jądrowej. Jak stanowi art. 2 pkt. ii Konwencji przez „organ nadzorujący” rozumie się organ uprawniony do wydawania zezwoleń oraz do sprawowania nadzoru prawnego nad lokalizacją, projektowaniem, budową, rozruchem, eksploatacją lub likwidowaniem obiektów jądrowych. Obowiązek ustanowienia takiego organu wynika z art. 8 ust. 1 Konwencji. W istniejącym stanie prawnym nie jest więc możliwe powierzenie Prezesowi Rady Ministrów kompetencji wydawania zezwoleń w sprawach obiektów jądrowych z uwagi na fakt, iż mogłoby to być poczytywane jako złamanie wymogu art. 8 ust. 2 Konwencji. Stosownie do art. 15a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) Rada Ministrów przyjmuje politykę energetyczną państwa, a więc pośrednio zajmuje się wykorzystaniem energii jądrowej. Zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) do ministra właściwego do spraw gospodarki należą sprawy działalności związanej z wykorzystaniem energii atomowej na potrzeby społeczno-gospodarcze kraju. Przepis art. 8 ust. 2 Konwencji bezpieczeństwa jądrowego miał na celu zapobieżenie sytuacji, w której ten sam organ będzie podejmował chociażby pośrednio decyzje dotyczące rozwoju energetyki jądrowej i bezpieczeństwa jądrowego oraz ochrony radiologicznej.

Zasada podobna do zawartej w art. 8 ust. 2 Konwencji bezpieczeństwa jądrowego została też wyrażona w art. 20 ust. 2 Wspólnej konwencji bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi, zgodnie z którym każde z Państw – Stron konwencji zgodnie z jego własnym systemem prawnym jest zobowiązane podjąć właściwe działania w celu skutecznego zapewnienia niezależności funkcji organu nadzorującego od innych funkcji spełnianych przez organizacje zaangażowane zarówno w postępowanie z wypalonym paliwem lub odpadami promieniotwórczymi, jak i w regulowanie takiej działalności.

Reasumując, proponujemy następujący tekst opisujący działanie 5.4.3.1:

Działanie 5.4.3.1	Przygotowanie ram prawno-organizacyjnych do realizacji programu energetyki jądrowej w Polsce	
Opis	<p>Należy przygotowywać stosowne akty prawne regulujące kwestię procesu inwestycyjnego elektrowni jądrowej, a także dotyczące finansowania postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, oraz stworzyć uwarunkowania organizacyjne umożliwiające zakończenie realizacji inwestycji jądrowej w Polsce do 2021 r.</p> <p>W tym celu należy w strukturach Ministerstwa Gospodarki utworzyć ciało koordynujące przedsięwzięcia Ministra Gospodarki dotyczące programu energetyki jądrowej.</p> <p>Należy wzmocnić kadrowo Państwową Agencję Atomistyki w zakresie inspektorów dozoru jądrowego kompetentnych we wszystkich dziedzinach związanych z elektrowniami jądrowymi.</p> <p>Przepisy w zakresie bjiór należy uzupełnić o ogólne regulacje dotyczące wymagań lokalizacyjnych, konstrukcyjnych i eksploatacyjnych dotyczących elektrowni jądrowych.</p>	
Narzędzia realizacji:	Organ odpowiedzialny:	
Regulacje prawne i organizacyjne (MG)	Minister właściwy ds. gospodarki Prezes Państwowej Agencji Atomistyki (w zakresie bjiór)	

- Działanie 5.4.3.2 :

Organem odpowiedzialnym za przygotowanie i przeprowadzenie konsultacji społecznych Projekt czyni wspomnianą poprzednio komórkę w strukturach Ministerstwa Gospodarki (nazywaną w pierwotnym

Projekcie Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki). Proponujemy ewentualne włączenie do tych prac organu dozoru jądrowego (czyli Prezesa PAA w dotychczasowym znaczeniu), z uwagi na jego doświadczenie w tym zakresie i niezależność względem inwestorów czy operatorów przedstawianych technologii i urzędzeń, a więc często w odbiorze społecznym – instytucji bardziej wiarygodnej od inwestora, organu założycielskiego czy regulującego działalność danego podmiotu gospodarczego.

Proponujemy następujący tekst opisujący działanie 5.4.3.2:

Działanie 5.4.3.2	Przygotowanie i skierowanie do konsultacji społecznych strategii rozwoju energetyki jądrowej w Polsce	
Opis	W ramach tego działania należy przeprowadzić powszechne konsultacje społeczne dotyczące budowy w Polsce elektrowni jądrowych, w tym szeroko zakrojoną kampanię informacyjno – edukacyjną na temat energetyki jądrowej, przygotowującą do ewentualnego referendum na ten temat.	
Narzędzia realizacji:	Organ odpowiedzialny:	
Filmy, ulotki, broszury, edukacja nauczycieli, programy telewizyjne, opracowania do kształcenia w szkołach	Minister właściwy ds. gospodarki	
Dokument konsultacyjny dot. energetyki jądrowej w Polsce	Prezes Państwowej Agencji Atomistyki (tylko w zakresie bjiór).	
Środki publiczne – 120 milionów złotych		

- Działanie 5.4.3.3:

Rzeczywiście wydaje się celowym przeprowadzenie na koszt budżetu państwa (Ministra Gospodarki) tego typu badań, jako etapu wyprzedzającego podjęcie decyzji o rozpoczęciu inwestycji. Organem odpowiedzialnym winien być tu Minister Gospodarki (dysponujący nowoutworzoną komórką koordynującą program energetyki jądrowej, a nie jak w pierwotnym projekcie - Prezesem PAA), natomiast efekty tych prac winny być jedną z przesłanek wydania przez Parlament lub Radę Ministrów wspomnianej decyzji o przystąpieniu do wdrażania programu jądrowego. Należy ten etap wyraźnie odróżnić od etapu opiniowania przez Prezesa PAA (czyli organ dozoru jądrowego) projektu planu zagospodarowania przestrzennego terenu, na którym ma być zlokalizowana elektrownia jądrowa. W związku z powyższym proponujemy następujący tekst w opisie działania 5.4.3.3:

Działanie 5.4.3.3	Wstępne badania i konsultacje przeprowadzane przed wydaniem przez Parlament (Radę Ministrów) decyzji o przystąpieniu do wdrażania programu energetyki jądrowej	
Opis	Przygotowanie materiałów niezbędnych do podjęcia odpowiedzialnej decyzji o przystąpieniu do programu energetyki jądrowej w Polsce	
Narzędzia realizacji	Organ odpowiedzialny:	
Wstępne badania hydrologiczne, sejsmiczne, geologiczne, meteorologiczne, demograficzne, środowiskowe	Minister właściwy ds. gospodarki, z udziałem Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki (konsultacje w zakresie bjiór)	
Wstępny raport lokalizacyjny		
Konsultacje społeczne		
Środki publiczne – 80 milionów złotych		

- Działanie 5.4.3.4:

Pisząc o „pięciu potencjalnych lokalizacjach” składowiska autorzy tej części dokumentu prawdopodobnie odnoszą się do wyników prac objętych Strategicznym Programem Rządowym z lat 1997 – 1999 „Gospodarka odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym w Polsce”, koordynowanym przez PAA. Tyle, że w tym programie przebadano i wytypowano 5 potencjalnych lokalizacji głębokich „geologicznych” składowisk odpadów wysoko-aktywnych i wypalonego paliwa jądrowego. Z powodów podanych wyżej, równolegle do prac lokalizacyjnych dla elektrowni jądrowej należy prowadzić prace lokalizacyjne dla składowisk nie tylko odpadów nisko- i średnio-aktywnych, ale również i wysoko-aktywnych. Pisząc o organie odpowiedzialnym należy pamiętać, że w trakcie prac nad zmianami w ustawie Prawo atomowe Minister Gospodarki zrzekł się nadzoru nad jedynym w Polsce i pomyślanym jako monopolista w zakresie składowania odpadów promieniotwórczych Zakładem Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych (ZUOP) na rzecz Ministra Skarbu Państwa. Proponowany zapis obarczający komórkę ds. energetyki jądrowej w strukturach Ministerstwa Gospodarki (nazywaną w tekście Projektu nadal Prezesem PAA) odpowiedzialnością za badania i prace projektowe w zakresie składowiska odpadów wymagałby więc uprzedniego przejęcia nadzoru nad ZUOP od Ministra Skarbu Państwa przez Ministra Gospodarki. Pozostałe uwagi, odnośnie nałożenia na Prezesa Rady Ministrów obowiązku wydawania zezwolenia na lokalizację składowiska są analogiczne do wyrażonych w omówieniu Działania 5.4.3.1.

W związku z powyższym proponujemy następujący tekst w opisie działania 5.4.3.4:

Działanie 5.4.3.4	Badania lokalizacje i prace projektowe oraz wystąpienie o zezwolenie na lokalizację składowiska odpadów nisko i średnio aktywnych	
Opis	Przygotowanie procesu budowy nowego składowiska wymaga wyboru i przebadania lokalizacji.	
Narzędzia realizacji: Badania geologiczne, sejsmiczne, hydrologiczne. Raport bezpieczeństwa na etapie lokalizacji. Koncepcja programowo-przestrzenna składowiska. Konsultacje społeczne Opinia w zakresie bjiór Decyzja w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu przeznaczonego pod budowę składowiska Środki publiczne – 19 milionów złotych	Organ odpowiedzialny: Minister właściwy ds. gospodarki Prezes Państwowej Agencji Atomistyki Organ właściwy określony w ustawie z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. nr 80, poz. 717)	

- Działanie 5.4.9.3:

Proponowane rozwiązania zasługują na poparcie. Jedyne zastrzeżenie budzi ponowne użycie słów „Prezes Państwowej Agencji Atomistyki” na komórkę ds. energetyki jądrowej w strukturach Ministerstwa Gospodarki.

W związku z powyższym proponujemy następujący tekst w opisie działania 5.4.9.3:

Działanie 5.4.9.3	Budowa zaplecza analitycznego i naukowego dla energetyki jądrowej	
Opis	Wsparcie ze strony Państwa budowy silnego zaplecza badawczo-analitycznego z istniejących instytutów badawczych (z wyłączeniem Centralnego Laboratorium Ochrony Radiologicznej oraz przekształcenie go w zaplecze dla Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki)	

Narzędzia realizacji:	Organ odpowiedzialny:
Regulacje prawne	Minister właściwy ds. gospodarki
	Minister właściwy ds. rozwoju regionalnego
	Minister właściwy ds. nauki
Inwestycje w centrach badawczych	Minister właściwy ds. środowiska
Programy innowacyjne	
Fundusze Europejskie – 120 milionów złotych	

- Działanie 5.4.9.4

Popierając proponowane działania (nadal zastrzeżenie budzi ponowne użycie słów „Prezes Państwowej Agencji Atomistyki” na komórkę ds. energetyki jądrowej w strukturach Ministerstwa Gospodarki) proponujemy dodać do organów odpowiedzialnych jako organ współodpowiedzialny za te szkolenia Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki (nadzór nad szkoleniem inspektorów dozoru jądrowego oraz osób zajmujących stanowiska istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej).

W związku z powyższym proponujemy następujący tekst w opisie działania 5.4.9.4:

Działanie 5.4.9.4	Edukacja i szkolenie praktyczne kadr dla energetyki jądrowej	
Opis	Wsparcie tworzenia zasobów ludzkich zdolnych do przeprowadzenia programu wdrożenia energetyki jądrowej w Polsce	
Narzędzia realizacji:	Organ odpowiedzialny:	
Szkolenie edukatorów dla uczelni i instytucji nadzorujących i koordynujących program – I etap	Minister właściwy ds. gospodarki	
	Minister właściwy ds. szkolnictwa wyższego	
Utworzenie na polskich uczelniach studiów podyplomowych w zakresie inżynierii reaktorowej	Minister właściwy ds. pracy i polityki społecznej	
Szkolenie inspektorów dozoru jądrowego	Prezes Państwowej Agencji Atomistyki we współpracy z MAEA i zagranicznymi organami dozoru jądrowego	
Środki publiczne, w tym fundusze europejskie – 50 milionów złotych		